

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

ТРИ ПАЛМИ

ИЗТОЧНА ЛЕГЕНДА

Превод от руски: Любен Любенов, —

chitanka.info

Далече в арабските пусти поля
три палми издигали горди чела.
А в сянката ручей се раждал и с плясък
пробивал си път през безплодния пясък,
и дирел закрила под плаща им той
от грозния смерч и пустинния зной.

Години минавали ден подир ден;
не свързвал от път чужденец уморен
на сянка да спре под листата зелени,
уста да накваси в струите студени,
и съхнели бавно от зноя пламтящ
листата разкошни с потока шуртящ.

И бога започнали те да корят:
„Нима тъй ще вехнем до своята смърт?
Без полза в пустинята ние цъфтахме,
под зноя от вихрите люшкани бяхме,
а никой към нас благосклонен не бе...
Жестока е твойта присъда, небе!“

Замлъкнали те — и далече от тях
се вдигнал над златните пясъци прах
и глухо звънци на керван зазвънели,
сандъци с килими по тях запъстрели
и сякаш гемия в открит океан,
полюшвал се бавно камилски керван.

Камилите носели шатри на гръб
с трептящи дантели по техния ръб
и щом ги повдигнали смугли ръчици,
отвътре проблясвали влажни зеници
и свеждайки тяло над свойто седло,
арабин пришпорвал жребеца си зло.

И той се възправял, и в бяг устремен
политал напред като тигър ранен,
и буйно на конника строен трептели
красивите гънки на дрехите бели;
и хвърляйки своето копие с вик,
догонвал го ловко ездачът след миг.

И стигнал до палмите този керван,
и бодро издигнал под сянката стан.
И в стомните звънко запля вода,та,
и палмите гордо корона мъхната
към всички поклащали в знак на привет,
и хладният ручей поил ги поред.

Но щом над пустинята здрач се прострял,
по яките стволи топор затрещял
и паднали трите вековни дървета!
Обрали листата им малки момчета;
насекли ги после и в огън голям
те бавно изтлели до утрото там.

Когато на изток се пукнал денят,
керванът отново потеглил на път —
и купчинка пепел студена и бяла
в безплодните пясъци само личала
сред стъпкани съчки, трески и листа.
И вятърът скоро ги пръснал в степта.

И днес тоя край е пустинен и див —
не шепнат листа на потока звънлив;
за сянка отправя към бога той вопли,
но само затъва във пясъци топли,
и степният ястреб, опръскан от кръв,
там своята плячка разкъсва със стръв.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.